

ว่านหางจระเข้

ชื่อท้องถิ่น ว่านไฟไหม้ หางจระเข้

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Aloe barbadensis*. Mill. Aloe Vera Linn

ว่านหางจระเข้ (Aloe Vera)

เป็นพืชล้มลุกจัดอยู่ในกลุ่มของพืชที่มีเนื้ออ่อน มีแหล่งกำเนิดในแอฟริกาใต้ ยุโรปตอนใต้และอเมริกา นิยมปลูกในดินแดนแถบอบอุ่นของซีกโลก ว่านหางจระเข้ มีพันธุ์อยู่เกือบ 200 ชนิด เป็นไม้จำพวกเดียวกับพลับพลึง

ลักษณะของพืช

เป็นพืชมีใบเดี่ยว ใบหนาเรียงซ้อนกัน เมื่อต้นยังอ่อนใบติดกับพื้นดิน โคนใบกว้างปลายใบเรียวแหลมยาว ไม่มีก้านใบ ริมใบหยักและมีหนาม ใบอ่อนสีเขียวอ่อนมีกระขาว ใบโตเต็มที่กระขาวจะหายไปแล้วใบจะมีสีเขียวสดภายในมีวุ้นและเมือกมาก ช่อดอกออกเกือบตรงกลางของใบที่เรียงซ้อนกัน ก้านช่อดอกยาวประมาณ 50-70 เซนติเมตร ดอกย่อยเป็นหลอด มีหลายพันธุ์บางพันธุ์ดอกมีสีแดง, สีส้ม และสีเหลือง ภายในใบนอกจากจะมีวุ้นใส และเมือกแล้วยังมียางสีเหลืองที่มีกลิ่นเหม็น

การปลูก

ว่านหางจระเข้เป็นพืชที่ปลูกง่ายโดยใช้หน่อปลูก จะให้ดีอายุของหน่อที่ใช้ปลูกควรมีอายุ 2-3 เดือน จะทำให้ว่านหางจระเข้เจริญเติบโตได้ดีและเร็ว ดินที่ปลูกควรเป็นดินทรายที่มีปุ๋ยอุดมสมบูรณ์เนื้อดินร่วนซุย การระบายน้ำดี ในบริเวณที่มีแสงแดดรำไร ถ้าถูกแดดจัดใบจะเป็นสีน้ำตาล เป็นพืชที่ต้องการน้ำมาก ระยะปลูกให้ห่างระหว่างต้น 70 เซนติเมตร หลังจากปลูกได้ 3 เดือน หน่อใหม่ก็เริ่มงอกออกมารอบบริเวณต้นแม่พันธุ์ เมื่อต้นแม่พันธุ์โตเต็มที่ที่มีความสูงถึง 65 นิ้ว

ถ้าจะปลูกในกระถางให้ใช้ทรายหยาบเศษถ่านหยาบและปุ๋ยคอกอย่างละเท่า ๆ กัน ผสมให้เข้ากัน เวลาปลูกกดเพียงเบา ๆ เพราะถ้ากดดินแน่นจะทำให้ดินขาดอากาศ ให้ระดับดินต่ำกว่าขอบปากกระถางอย่างน้อย 2 นิ้ว เพื่อไว้เติมดินที่หลังเมื่อว่านหางจระเข้โตขึ้น

การดูแลบำรุงรักษา

รดน้ำแบบฝนตกปรอยๆ พอดินชุ่ม วันละครึ่ง อย่าปลูกใต้ชายคาเพราะว่านหางจระเข้ไม่ชอบน้ำค้าง ควรได้รับแสงแดดเต็มทีวันละ 3-5 ชั่วโมง ใส่ปุ๋ยคอกเดือนละครึ่งหมั่นพรวนดินกลบโคนและถอนแยกหน่อที่แน่นออกบ้าง ถ้าไม่ถอนแยกออกต้นแม่พันธุ์ก็จะโตช้าขนาดของใบก็จะเล็ก เมื่อปลูกอายุได้ 1 ปี จึงนำเอาไปใช้ประโยชน์

สรรพคุณ

วันและเมือกจากใบ มีสารพวกลไกลโคโปรตีน (glycoprotein) ชื่ออะลอกทินเอ (alocitin A) และอะลอกทินบี (alocitin B) ซึ่งเป็นสารที่ออกฤทธิ์ลดอาการอักเสบและช่วยสมานแผล โดยไปส่งเสริมการจับตัวและการเจริญเติบโตของเซลล์ที่บาดเจ็บ ทำให้แผลหายเร็วขึ้น และยังมีสารต่างๆ ที่มีประโยชน์ต่อมนุษย์ เช่น กรดอมิโน, เอมีไซม์ พร้อมทั้งประกอบไปด้วย วิตามินและแร่ธาตุ ที่มีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ อุดมไปด้วย โปรตีน วิตามิน เกลือแร่ และที่สำคัญเป็นพืชชนิดเดียวที่มี ไวตามินบี 12 ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างเม็ดเลือดแดง

ประโยชน์ในการรักษา วันและน้ำเมือก

- ใช้รักษาแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก
- ใช้รักษาการไหม้เกรียมจากแสงแดดและการฉายรังสี
- รักษาแผลถลอก แผลครูด
- รักษาแผลเรื้อรังเน่าเปื่อย
- ใช้ป้องกันแดดเผา
- รักษาโรคกระเพาะและลำไส้ แก้อท้องผูก
- รักษาโรคเหงือกและฟัน
- แก้อาการปวดศีรษะ ผานใบว่านหางจระเข้ตามขวางของใบ หนาประมาณ 1/3 เซนติเมตร ทาปูนแดงด้านหนึ่ง เอาด้านทาปูนแปะตรงขมับ จะช่วยลดอาการปวดศีรษะ
- รักษาริดสีดวงทวาร ปอกเปลือกใบว่านหางจระเข้ เลือกใบขนาดใหญ่ยาวประมาณ 1½ นิ้ว เหลาให้กลมเป็นแท่งขนาดเท่าดินสอ ปลายข้างหนึ่งเหลาให้แหลม ล้างน้ำยางสีเหลืองออกนำไปใส่ตู้เย็นในช่องแข็ง หลังจากอาบน้ำชำระล้างทวารหนักและเช็ดให้แห้ง ก่อนนอนสอดใส่แท่งยาที่เตรียมไว้ ทำติดต่อกัน 5-6 ครั้ง จะเห็นผลทำต่อไปจนกว่าจะหาย
- ใช้บริโภคทำเป็นเครื่องดื่มบำรุงร่างกายทำเป็นว่านหางจระเข้ น้ำว่านหางจระเข้ คือน้ำผักสดตามธรรมชาติที่ช่วยเสริมสร้างสุขภาพร่างกาย ประกอบด้วย ไวตามิน แร่ธาตุต่าง ๆ รวมทั้งสารภูชีวนะอย่างอ่อนๆ ซึ่งสามารถฆ่าเชื้อแบคทีเรีย ไวรัสและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกายได้อย่างดีเยี่ยม เหมาะสำหรับผู้ที่ร่างกายอ่อนแอเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากน้ำว่านหางจระเข้สามารถซ่อมแซมเนื้อเยื่อของร่างกายที่ทรุดโทรมสึกหรอได้อย่างรวดเร็ว จึงสามารถชะลอความแก่ชรา อันเนื่องมาจากการสึกหรอและทรุดโทรมของเนื้อเยื่อได้เป็นอย่างดี พร้อมทั้งสามารถบรรเทาปัญหาทางสุขภาพในหลายๆ กรณีได้ เช่น รักษาบาดแผลต่างๆ โรคลำไส้ ท้องผูก นอนไม่หลับ อาการเจ็บปวดต่างๆ โรคผิวหนัง ริดสีดวง ปวดศีรษะ ผม่วรง โรคตับและไต โรคหัวใจ สมอ และเกี่ยวกับระบบประสาท โรคเก๊าท์ และไขข้ออักเสบ อาการอักเสบต่าง ไซนัส ขาดภูมิคุ้มกัน กามโรค นิวโมโต โรคเกี่ยวกับ

ต่อมไทรอยด์ โรคเบาหวาน และความผิดปกติต่างๆ ของร่างกาย อาการต่างๆ เหล่านี้ น้ำว่านหางจระเข้สามารถรักษาได้ โดยปราศจากผลข้างเคียง ปัจจุบันมีน้ำว่านหางจระเข้เตรียมขาย ถ้ามาจากต่างประเทศราคาสูงมาก

ประโยชน์ในการใช้เป็นอาหาร

- ลอยแก้ว มีการเตรียมเป็นอุตสาหกรรมบรรจุในกระป๋องทำในประเทศไทย
- วุ้นแช่อิ่ม
- น้ำว่านหางจระเข้

ประโยชน์ทางด้านเครื่องสำอาง

- วุ้นจากใบสดขโคมเส้นผมที่สระสะอาดแล้ว จำทำให้ผมสามารถหิเข้ารูปทรงได้ตามความต้องการ
- วุ้นขโคมเส้นผมทำให้เส้นผมดกดำเป็นเงางาม เนื่องจากวุ้นทำให้รากผมเย็นมีสุขภาพสมบูรณ์ และทำให้ไม่หงอกก่อนวัย
- วุ้นว่านหางจระเข้ ผสมกับเมล็ดในสบู่ที่ตำละเอียดขโคมบนเส้นผมทิ้งไว้ 1 ชั่วโมง แล้วล้างออกจะช่วยป้องกันผมร่วง
- รักษาสิว เนื่องจากน้ำเมือกของว่านหางจระเข้สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของแบคทีเรียที่เป็นสาเหตุของหนอง และยังช่วยลดการอักเสบ
- ช่วยลดความมันบนใบหน้า เพราะว่านหางจระเข้มีฤทธิ์เป็นกรดอ่อนๆ และยังช่วยให้ผิวหนังชุ่มชื้นอีกด้วย

ปัจจุบันมีเครื่องสำอางที่ผลิตจากว่านหางจระเข้เตรียมขายในและนอกประเทศมากมาย เช่น ครีม, โลชั่น, แชมพู, สบู่, แป้ง และอื่นๆ

ข้อเสนอนะ

1. สารสำคัญในวุ้นและน้ำเมือกจากว่านหางจระเข้ไม่คงตัว สรรพคุณของสารจะลดลงเรื่อยๆ ดังนั้นในการใช้ใบสดต้องตัดออกมาจากต้นใหม่ๆ และใช้ หรือถ้าจะเตรียมเป็นเครื่องสำอางต้องใส่สารที่ช่วยให้สารสำคัญคงตัว
2. ถ้าจะใช้วุ้นต้องปกเปลือก ล้างน้ำยางสีเหลืองออกให้หมด เพราะในน้ำยางมีสารที่ทำให้เกิดอาการคัน หรืออาจจะทำให้เกิดอาการแพ้ได้
3. การซื้อผลิตภัณฑ์จากว่านหางจระเข้ให้เลือกซื้อเฉพาะแหล่งที่เชื่อถือได้เพราะสารสำคัญสลายตัวง่ายมาก ถ้ามีกรรมวิธีเตรียมไม่ดีพอผลิตภัณฑ์ที่ซื้ออาจไม่มีคุณภาพ

4. ยางสีเหลืองในส่วนของเปลือกใบ มีสารจำพวกแอนทราควิโนน ซึ่งมีฤทธิ์เป็นยาระบายหลายชนิด เช่น อะโลอีโมดิน (alo-e-emodin) อะโลซิน (aloesin) อะโลอิน (aloin) เป็นต้น

ยางสีเหลืองจากเปลือกใบใช้ทำยาดำซึ่งมีฤทธิ์เป็นยาระบายโดยใช้มีดกรีดใบว่านทางจะเข้จะมียางสีเหลืองๆ ไหลออกมา เมื่อนำน้ำยางที่ได้ไปเคี้ยวเพื่อระเหยน้ำออกไป เมื่อทิ้งให้เย็น จะเป็นก้อนสีน้ำตาลดำ เรียกว่า “ยาดำ” ใช้เป็นยาระบาย และมักจะแทรกในตำรับยาแผนโบราณที่ต้องการให้มีการระบายหลายๆ ตำรับยา จนกระทั่งมีคำพังเพยว่า “แทรกเป็นยาดำ” ยาดำเมื่อรับประทานแล้วจะทำให้ลำไส้เคลื่อนไหวมาก ขนาดรับประทานปริมาณ 250 มิลลิกรัม หรือประมาณเท่าเม็ดถั่วเขียว ว่านทางจะเข้พันธุ์ที่ปลูกในประเทศไทยมีปริมาณน้ำยางน้อย ไม่เพียงพอต่อการใช้ในการผลิตยาดำได้ ยาดำส่วนใหญ่จึงต้องนำเข้าจากต่างประเทศ

สรรพคุณของยาดำ

เป็นยาถ่าย, ถ่ายพิษไข้, ถ่ายพยาธิไส้เดือน, พยาธิตัวตืด, ถ่ายเสมหะและโลหิต, ถ่ายลมเบื้องสูงให้ลงเบื้องต่ำ, ขับน้ำดี, ถ่ายน้ำเหลืองเสีย, แก้อาการฟกบวมของหัวฝี, ประจุเลือดร้ายทั้งปวง, ถ่ายเลือด, ขับปัสสาวะ, ขับระดู แก่โรคลักปิดลักเปิด

1. รากของว่านทางจะเข้ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่มีสรรพคุณใช้รักษาโรคต่างๆ ได้เช่นกัน ได้แก่ โรคหนองใน, แก้ทางเดินปัสสาวะอักเสบ, แก้พยาธิในท้อง, แก้กามโรค, ขับปัสสาวะ, แก้มดกัด, แก้ปวดศีรษะ
2. เหง้า มีสรรพคุณใช้รักษาโรคหนองใน, แก้หิด, แก้กามโรค, แก้ทางเดินปัสสาวะอักเสบ
3. ใบ มีสรรพคุณ คลายเนื้อร้าย, แก้ปวดศีรษะ, แก้หนองใน, ดูดพิษอักเสบต่างๆ เป็นยาระบาย รักษาแผล

ฤทธิ์ทางเภสัชวิทยา

แก้ปวด, แก้ไข้, ยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย, ยับยั้งเชื้อมัยโคแบคทีเรีย, ต้านยีสต์, ยับยั้งเชื้อรา, ต้านการเกิดแผลในกระเพาะอาหาร, ยับยั้งการหลั่งสารในกระเพาะอาหาร, กระตุ้นการหลั่งเมือก, รักษาแผลไหม้กระตุ้นให้แผลหายเร็ว, ต้านการอักเสบ, ต้านมะเร็ง, ยับยั้งการจับกลุ่มของเซลล์มะเร็ง, ต้านไวรัส, กระตุ้นภูมิคุ้มกันแก้ปวด ฤทธิ์เหมือนฮอร์โมนเอสโตรเจน, ยับยั้งการตกไข่, กระตุ้นกล้ามเนื้อดลูกให้หดตัว, รักษาโรคสะเก็ดเงิน, ทำให้เม็ดเลือดแดงจับกลุ่ม, กระตุ้นการแบ่งตัวของเซลล์ตับอ่อนส่วนที่เป็น insular epithelium, ลดน้ำตาลในเลือด กระตุ้นการบีบตัวของกล้ามเนื้อเรียบ, คลายกล้ามเนื้อเรียบ ยับยั้งการสังเคราะห์ DNA , แก้หิด, ยับยั้งเอนไซม์ Protein kinase, เพิ่มการจับตัวของเซลล์, กระตุ้นการเจริญเติบโตของเซลล์, ใช้กลบรสในผลิตภัณฑ์ยา, กระตุ้นการแบ่งตัวของเซลล์, ทำให้ผิวหนังมีสีเข้มขึ้น, ต้านการเกิดภาวะเม็ดเลือดขาว neutrophil น้อยกว่าปกติ, ยับยั้งการเพิ่มปริมาณเม็ดเลือดขาวในเลือด, ยับยั้งการอักเสบของผิวหนังเนื่องจากรังสี ลดระดับคอเรสเตอรอลและไขมันในเลือด, ต้านริ้ว, ยับยั้งการเกิดอนุมูลอิสระ, ลดความดันโลหิต, ต้านอาการข้ออักเสบ, กระตุ้นการดูดซึมแคลเซียม, กระตุ้นการทำงานของหัวใจ, กระตุ้นหลอดเลือดที่ไปเลี้ยงสมอง, ลดการคั่งของเลือด ยับยั้งการทำลาย DNA , ป้องกันการเกิดหน้าท้องลายหลังคลอด, กระตุ้นการ

ทำงานของลำไส้, มีฤทธิ์เป็นยาถ่าย, ขับน้ำดี, แก้ไอ กระตุ้นการทำลายแอลกอฮอล์, แก้อาการระคายเคือง, ใช้ล้างแผล, ใช้ทำความสะอาดผิวหนัง

การศึกษาทางเภสัชจลนศาสตร์

รักษาโรคตา, เพิ่มอุณหภูมิกาย, ขับพยาธิ, ฆ่าแมลง, ยับยั้งเอนไซม์ urease, เพิ่มปริมาณไขมันในนม, ใช้เป็นส่วนผสมในเครื่องสำอาง, แก้สิว, บำรุงผม, กระตุ้นการงอกของผม, ยับยั้งอาการผมร่วง, ทำให้ผิวหนังชุ่มชื้น, แก่รังแค, ชะลอการเหี่ยวเหี่ยวของผิวหนัง, กระตุ้นการทำงานของ phagocyte, กระตุ้นการสร้างกระดูก, ห้ามเลือด, มีฤทธิ์ของเอนไซม์ Carboxy-peptidase, ลดความดันภายในลูกตา, รักษาอาการตับแข็ง

วิธีใช้ว่านหางจระเข้ในการรักษาแผล

เลือกใบว่านหางจระเข้ที่อยู่ส่วนล่างๆ เพราะใบจะใหญ่ได้วันมาก นำมาปอกเปลือกสีเขียวออก ล้างยางสีเหลืองที่ติดมาออกให้หมด โดยใช้น้ำต้มสุกหรือน้ำด่างทับทิม ชูดเอาวุ้นใสมาพอกบริเวณแผล ทาวันละ 2 ครั้ง เช้า - เย็น จนกว่าแผลจะหาย ช่วยระงับความเจ็บปวดช่วยให้แผลหายเร็ว และไม่เกิดแผลเป็น

ข้อควรระวัง

ควรล้างยางสีเหลืองจากส่วนเปลือกออกให้หมดก่อนนำมาใช้ ควรทดสอบว่ามีอาการแพ้หรือไม่โดย ทาวันลงบริเวณแขนด้านใน หากไม่เกิดอาการคันหรือแดงก็ใช้ได้

สำหรับกลุ่มงานศึกษาและพัฒนาเกษตรกรรมแบบประณีตของศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ได้นำว่านหางจระเข้สายพันธุ์บาร์บาเดนซิสเข้ามาปลูกเพื่อศึกษาและทดลองเมื่อปี พ.ศ.2533

จากการปลูกผลที่ได้เมื่อปลูกอายุได้ 8 เดือน น้ำหนักของใบโดยเฉลี่ย 1.03 กิโลกรัม/ใบ

เมื่อปี พ.ศ. 2536 ได้ทำการทดลองนำใบว่านหางจระเข้สายพันธุ์บาร์บาเดนที่มีอายุครบ 1 ปี ใช้ทดลองกับผู้ป่วยที่เป็นโรคกระเพาะอาหารอักเสบ ผลออกมาเป็นที่น่าพอใจ

น้ำว่านหางจระเข้

ส่วนผสม

1. ว่านหางจระเข้พันธุ์บาร์บาเดนซิส	1 กิโลกรัม
2. น้ำตาลทราย	2 กรัม

วิธีทำ

- ล้างว่านหางจระเข้ให้สะอาดเอาเปลือกออกผ่าเป็นท่อนๆยาวประมาณ 2 นิ้ว แล้วล้าง เอายางออกให้สะอาดประมาณ 3 ครั้ง
- นำว่านที่ล้างสะอาดแล้วมาใส่เครื่องปั่นให้ละเอียด
- นำว่านใส่ภาชนะแล้วเอาน้ำตาลทรายใส่ลงไปคนให้เข้ากัน
- นำว่านที่ใส่น้ำตาลทรายแล้วไปต้มให้เดือดประมาณ 10 นาทีแล้วยกลงปล่อยให้เย็น
- นำน้ำว่านหางจระเข้ที่เย็นแล้วใส่ตู้เย็นไว้ดื่มจะทำให้สดชื่น

หมายเหตุ ไม่ต้องผสมน้ำเพราะว่านหางจระเข้ เมื่อนำมาปั่นแล้วจะเป็นของเหลวที่มีน้ำปริมาณเพียงพอ

ว่านหางจระเข้ลอยแก้ว

ส่วนผสม

1. ว่านหางจระเข้พันธุ์บาร์บาเดนซิสที่มีอายุ 1 ปีขึ้นไป	1 กก.
2. น้ำตาลทราย	4 ชีด
3. น้ำผึ้ง	4 ช้อนโต๊ะ

วิธีทำ

- ล้างว่านหางจระเข้ให้สะอาด ตัดเป็นท่อนยาวประมาณ 3 นิ้ว แล้วปอกเปลือกออกตัดทำเป็นลูกเต๋าที่มีขนาด 1.5×2 เซนติเมตร (ถ้าชอบให้กรอบก็แช่น้ำปูนใส)
- นำน้ำตาลทราย 4 ชีด ใส่ น้ำ 2 ถ้วยตวงนำไปตั้งไฟให้เดือดแล้วยกลง
- ต้มน้ำให้เดือดแล้วนำว่านที่เตรียมไว้ลงต้มให้สุกประมาณ 10 นาที จนกระทั่งสีของเปลือกว่านมีสีขาว
- ช้อนว่านหางจระเข้ใส่กระชอนให้สะเด็ดน้ำ
- นำว่านหางจระเข้ใส่ลงไปในน้ำเชื่อมพร้อมน้ำผึ้ง เมื่อเย็นแล้วใส่ตู้เย็นเก็บไว้รับประทานได้

ประโยชน์ของว่านหางจระเข้

- ใช้เป็นยารักษาโรค
- ใช้เป็นอาหาร
- ใช้ประโยชน์ทางด้านเครื่องสำอาง

สรรพคุณ

ว่านหางจระเข้เป็นสมุนไพรมหัศจรรย์จากธรรมชาติ สามารถใช้ดูแลสุขภาพแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก เป็นแผล เชื้อรา แผลลงสัตว์กัดต่อย และบำรุงผม นอกจากนั้นยังใช้รับประทานเพื่อรักษาโรคกระเพาะ และ ลำไส้ แก้อักเสบ ความดันโลหิตสูง – ต่ำ หืดหอบ เบาหวาน ตับและหัวใจ ริดสีดวงทวาร ปวดตามข้อ บำรุงสายตา บำรุงร่างกาย ไขข้ออักเสบ กามโรคและโรคมุมนิแพ้ต่าง ๆ

แชมพูสมุนไพรว่านหางจระเข้

ส่วนผสม

1. หัวเชื้อแชมพู	1 กิโลกรัม
2. น้ำสมุนไพรว่านหางจระเข้	3 ลิตร
3. ลาโนลีน	25 กรัม
4. ผงซัก (Sodium chloride) หรือเกลือ	300 กรัม
5. หัวน้ำหอม	5 ซีซี

วิธีทำ

1. นำใบว่านหางจระเข้มา 1 กิโลกรัม มาล้างให้สะอาดและเอาเปลือกออกเอาแต่้วนใสๆ นำมาปั่น หลังจากนั้นเอามาผสมกับน้ำ 3 ลิตร แล้วกรองด้วยผ้าขาวบางตวงใส่หม้อให้ได้ 3 ลิตร
2. นำน้ำที่ได้มาต้มจนเดือดแล้วยกลง เติมหัวเชื้อแชมพูลงไปตามด้วย ลาโนลีน คนให้เข้ากันหลังจากนั้นก็ใส่ผงซักลงไปค่อยๆ ทอยยเทใส่แล้วคนไปเรื่อยๆ จนใกล้จะเย็น เนื้อแชมพูก็จะเหนียวขึ้น แล้วจึงใส่หัวน้ำหอมตามลงไป คนให้เข้ากันจนได้ที่แล้วปล่อยให้ฟองยุบ เสร็จแล้วก็บรรจุใส่ขวดหรือภาชนะได้เลย

สบู่สมุนไพรว่านหางจระเข้

ส่วนผสม

1. กลีเซอรีน	1 กิโลกรัม
2. น้ำว่านหางจระเข้	200 มิลลิลิตร
3. หวาน้ำหอม	2 ซี.ซี.

อุปกรณ์

1. หม้อสแตนเลสมีด้ามจับ	1 อัน
2. เหยือก	1 อัน
3. เครื่องปั่น	
4. แม่พิมพ์	
5. พลาสติกใสสำหรับห่อก้อนสบู่	

วิธีทำ

1. นำใบว่านหางจระเข้มาล้างให้สะอาดเอาเปลือกออกแล้วนำไปปั่น เทใส่แก้วให้ได้ปริมาณ 200 มิลลิลิตร
2. นำกลีเซอรีน หั่นเป็นชิ้นเล็กๆ ใส่ลงในหม้อภาชนะสแตนเลสแล้วนำไปตุ๋นให้ละลายจนหมดแล้วยกลง เทใส่เหยือกหลังจากนั้นใส่น้ำว่านหางจระเข้ลงไปคนเบาๆ ให้เข้ากันแล้วใส่หวาน้ำหอมตามลงไปคนเบาๆ ให้เข้ากันอีกครั้ง
3. ค่อยๆ หยอดลงใส่แม่พิมพ์ แล้วทิ้งไว้ประมาณ 1 ชั่วโมง เนื้อสบู่จะเซตตัว แล้วจึงแกะออกจากแม่พิมพ์
4. ห่อด้วยพลาสติกใสพร้อมสติ๊กเกอร์ เก็บเอาไว้ใช้หรือจำหน่ายได้เลย

หมายเหตุ

- ถ้าใส่ส่วนผสมมากเกินไปหรือมากกว่าที่กำหนดไว้จะทำให้เนื้อสบู่แข็งตัวช้า ละลายตัวเร็วและทำให้ฟองยุบน้อยลง
- ขณะเทลงแม่พิมพ์ควรเทลงเบาๆ เพื่อป้องกันการเกิดฟอง
- หากเกิดฟองให้ใส่แอลกอฮอล์ 60% ฉีดพ่นเพื่อให้ฟองยุบ

ข้อมูลโดย :

คุณอุบลวรรณ สุนันทศิลป์

งานเกษตรกรรมแบบประณีต

เจ้านักงานการเกษตร ประจำศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จ.เชียงใหม่